

Список використаних джерел:

1. Димченко О. В., Шкурупій К. В. Регіональні центри підприємницької діяльності як складова сталого розвитку України. Комунальне господарство міст: науково-технічний збірник. Харків: 2019. №153.37 с.
2. Офіційний сайт «Kickstarter» Краудфандинг: web-сайт URL: <https://www.kickstarter.com> (дата звернення 14.01.2021)
3. Васильєва Т. А., Леонов С. В., Кривич Я. М. Економічний ризик: методи оцінки та управління: навч. посібник. Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ», 2015. 208 с.

НАУКОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНИХ ЕКОСИСТЕМ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Н. В. ЯКУШЕВА, аспірант кафедри "Бізнес-економіки та підприємництва"
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

На сучасному етапі економічного розвитку України актуальним питанням є формування екосистеми інноваційного підприємництва, що забезпечить економічне зростання нашої країни в інноваційному напрямку. Стрімкий розвиток інноваційної економіки країни залежить від формування екосистем інноваційного підприємництва регіонів.

Розвиток регіональних екосистем інноваційного підприємництва різний. Це залежить від ряду таких факторів, як розвитку людського капіталу та науково-технічного потенціалу регіонів; великої кількості бізнес-ідей та створення стартапів; розміру доступних ринків; великої кількості вчених та людей, які мають вищу освіту; вигідного географічного положення регіонів; багатих природних копалин, сировинної бази, яка може забезпечити ефективний розвиток суб'єктів підприємництва; патентної активності; здатності до інновацій. На практиці для безперервної результативної дії регіональної екосистеми необхідні технології вирішення проблемних питань з досвідом бізнес-інкубації, фінансування проектів, коопераційних зв'язків між учасниками

інноваційного процесу, наявності відповідних об'єктів інноваційної інфраструктури (технопарків та інноваційних кластерів, зокрема), вибудовування суспільних зв'язків і формування репутації, креативне управління [1].

Враховуючи ряд вищезазначених факторів впливу на розвиток регіональних екосистем інноваційного підприємництва в Україні, а саме: розвиток людського капіталу; великої кількості бізнес-ідей та створення стартапів; великої кількості вчених та людей, які мають вищу освіту; здатності до інновацій, проаналізуємо стан інноваційного підприємництва в Україні за 2019 рік. Дані для дослідження представлено у вигляді табл.1.

Таблиця 1 – Кількість працівників, задіяних у виконанні наукових досліджень і розробок, які мають науковий ступінь, за регіонами у 2019 р.

Область	Кількість працівників, задіяних у виконанні наукових досліджень і розробок		З них мають науковий ступінь доктора наук		З них мають науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук)	
	Осіб	У % до загальної кількості працівників, задіяних у виконанні наукових досліджень і розробок	Осіб	У % до загальної кількості працівників, задіяних у виконанні наукових досліджень і розробок, відповідного регіону	Осіб	У % до загальної кількості працівників, задіяних у виконанні наукових досліджень і розробок, відповідного регіону
1	2	3	4	5	6	7
Україна	79262	100,0	6526	8,2	16929	21,4
Вінницька	481	0,6	50	10,4	151	31,4
Волинська	202	0,3	29	14,4	78	38,6
Дніпропетровська	7934	10,0	346	4,4	896	11,3
Донецька	408	0,5	57	14,0	121	29,7
Житомирська	305	0,4	22	7,2	83	27,2
Закарпатська	548	0,7	53	9,7	122	22,3
Запорізька	3892	4,9	81	2,1	218	5,6
Івано-Франківська	483	0,6	69	14,3	144	29,8
Київська	1724	2,2	86	5,0	342	19,8
Кіровоградська	161	0,2	7	4,3	48	29,8
Луганська	214	0,3	19	8,9	26	12,1
Львівська	4155	5,2	537	12,9	1431	34,4
Миколаївська	1483	1,9	36	2,4	109	7,3

1	2	3	4	5	6	7
Одеська	2274	2,9	245	10,8	553	24,3
Полтавська	625	0,8	42	6,7	229	36,6
Рівненська	312	0,4	27	8,7	112	35,9
Сумська	913	1,2	43	4,7	146	16,0
Тернопільська	135	0,2	7	5,2	23	17,0
Харківська	12550	15,8	946	7,5	2608	20,8
Херсонська	557	0,7	39	7,0	152	27,3
Хмельницька	373	0,5	34	9,1	123	33,0
Черкаська	485	0,6	47	9,7	103	21,2
Чернівецька	609	0,8	74	12,2	205	33,7
Чернігівська	518	0,7	12	2,3	73	14,1
м. Київ	37921	47,8	3618	9,5	8833	23,3

Джерело: складено автором на основі джерела [2].

Для наочності представимо вищенаведені дані у вигляді гістограми, що зображена на рисунку 1.

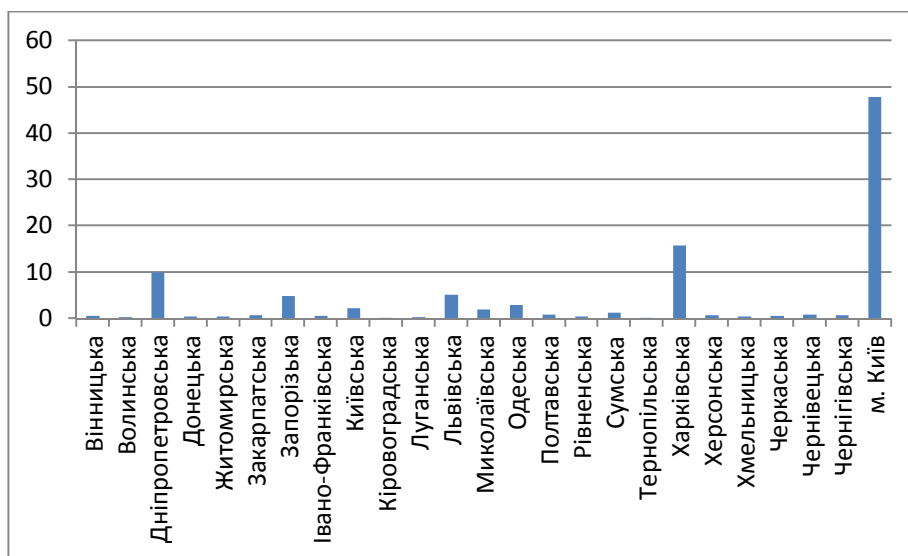

Рис. 1 – Кількість працівників у %, задіяних у виконанні наукових досліджень і розробок, які мають науковий ступінь, за регіонами у 2019 році

З наведених вище даних ми бачимо, що розвиток інноваційної діяльності, здатності до інновацій та людського капіталу за регіонами неоднорідний. Лідером інноваційного розвитку та людського капіталу серед регіонів України є місто Київ. Харківська, Дніпропетровська, Львівська та Запорізька області мають непогані показники інноваційного розвитку та володіють потенціалом до інновацій.

Отже, для успішної інноваційної діяльності в Україні потрібно сформувати ефективну екосистему інноваційного підприємництва. Тому потрібно покращити розвиток інновацій в регіонах. Для цього необхідно:

- підвищити інноваційну активність суб'єктів підприємництва шляхом реалізації людського потенціалу, запровадити програми щодо залучення додаткового фінансування інноваційної сфери для підтримки діяльності вчених, інженерів та дослідників;
- створити зони випереджаючого розвитку певної спеціалізації завдяки наявності багатой сировинної бази окремого регіону;
- розробити програми щодо стимулювання залучення людського капіталу до розвитку пріоритетних високотехнологічних напрямів регіонів шляхом фінансової підтримки;
- внести зміни щодо спрощення системи оподаткування та звітності для інноваційних підприємств;
- забезпечити додаткове фінансування шляхом підтримки діяльності венчурних фондів;
- створити додаткові програми та дисципліни в університетах, що підвищить рівень інноваційної культури в країні;
- створити програми та методики щодо співпраці суб'єктів екосистеми інноваційного підприємництва, як по окремим регіонам, так і в цілому в країні;
- полегшити умови діяльності венчурних фірм, що забезпечить збільшення випуску інноваційної продукції;
- забезпечити надання премій, грантів та додаткового фінансування окремих пріоритетних проектів, що сприятиме заохоченню дослідників до інноваційної діяльності.

Аналізуючи вищезазначене вважаємо, що Україна має великий потенціал в інноваційній сфері по регіонах та в цілому, який дає можливість ефективному розвитку інноваційного підприємництва загалом. Тому, розробка ефективних стратегій розвитку та їх впровадження, ефективне формування регіональних

екосистем інноваційного підприємництва надасть можливість провести позитивні зміни в інноваційній сфері, що забезпечить швидкий та стрімкий розвиток інноваційного підприємництва в Україні. Проведення змін в сфері інноваційного підприємництва та ефективне формування його екосистеми забезпечить використання та розвиток інноваційного потенціалу нашої держави, що надасть можливість перейти до інноваційної моделі розвитку та, в процесі глобалізації, забезпечить стійку конкурентну позицію України на міжнародному рівні.

Список використаних джерел :

1. Любов І. Федулова. Напрями розвитку регіональних інноваційних екосистем в Україні. Розвиток продуктивних сил і регіональна економіка. Актуальні проблеми економіки №7 (181), 2016. - С. 240-248. URL : https://ape_2016_7_28-1.pdf.

2. Державна служба статистики України. URL : <https://www.ukrstat.gov.ua>.

РОЗВИТОК ІНФРАСТРУКТУРИ ЕЛЕКТРОЗАРЯДНИХ СТАНЦІЙ: КРОК ДО «ЗЕЛЕНОЇ» ЕКОНОМІКИ

О. М. МАЦЕНКО, канд. екон. наук

А. В. КІРІЛЬЄВА, магістрант

О. М. ТКАЧЕНКО, студент

Сумський державний університет

Вагомим трендом Третьої та Четвертої промислових революції [1-3] став розвиток електромобільної індустрії та, відповідної інфраструктури зарядних станцій [4-7]. Електромобілі можуть сприяти значній економії енергії, бути частиною міського планування, яке включає датчики та нові комунікаційні технології (наприклад, паркування, організація дорожнього руху). Проте перехід на електромобілі залежить від зростання такого показника як електромобільність, який варто включати до основної стратегії розвитку